

מוקסה סינית, כבר לא בוערת במקלט שכונת הפרויקט.

פיליפ,

השכן הטוב והחבר הטוב של הורי,
אבא של חברי היקר מינקות אבוש (אברי).

פרנקי ופיל, לצידכם גדלתי

פרנקי כמו אמא שניה עבורי, ופיליפ כמו אבא שני עבורי, ואבוש אח נוסף עבורי.

וכזו היא החברה המיוחדת הזו שהתמזל מזלי להיוולד בתוכה ולגדול בכפר
הנפלא הזה, כפר הנשיא.

ובכל ביקור אצל הורי, אני חוזר אל אותה משפחה רחבה ואוהבת, ולמעגל
המיוחד הזה של גרין ה', ולחבורת המשפחות האנגלוסקסיות שמתגוררת
בפרויקט, בשכונת החרמון.

איכשהו כל מפגש עם פיליפ היה משרה בי תחושת ביטחון ושלוה מסוימת, הכל
בסדר.

צריך לתפוס אוטובוס לת"א או רכבת מכרמיאל? אין בעיות, פיליפ יקח אותנו
בשעה היעודה בדיוק, ויובילנו למחוז חפצנו, ונגיע מוקדם, ברגיעה.

תמיד עם חיוך רחב מתחת זקנו העבות ותמיד בנכונות מלאה-
אני כאן לעזור, לתת שרות, לתמוך, באדיבות, בנדיבות.

איך נפלו גיבורים

כי אתה בעיני, פיליפ, היית אחד הגיבורים שבצילם גדלתי- גדלנו חזק, מצחיק,
מתעניין, מעניין, חריף וחביב, טוב לב.

ידיך החזקות תמכו בגבי הדואב שם במקלט השכונה, כמו בונקר לצד מדרגות
האבן.

ואיך הפתעת אותי כל פעם מחדש, עם סיגר בוער שכמעט שורף את עורי
לאורך המרידיאנים המסתורים, מוקסה שם הסיגר לימדת אותי, מרפואת
המזרח העתיקה, או המכשיר דמוי העט השולח גלים כלשהם לפתיחת
החסימות

ואצבעותיך הלוחצות עד כאב ומשחררות את שתקוע פה ושם בין הציאקרות.

ואכן, מין קוסם היית עבורי, כמו עבור רבים אחרים, שרק אצלך מצאו מזור.

נוח בשלום פיליפ יקר

נאספת אל אבותיך ואימותיך
והצטרפת אל כל אלו שחיו לפנינו וסיימו את מעגל חייהם עלי אדמות.

תחסר לי בביקורי במשק

אך האהבה והזיכרונות ודמותך תמיד ישארו איתי
קשה ועצוב שאינך לצידנו ובינינו אך טוב לדעת שאתה בעולם שכולו טוב,
מותר עכשיו לנוח, חופשי לעד.

אבישי פרלסון

